

توضیحات لیبورت تحقیق اتحادیه میهنی در استان در باره رویداد میان چریکها

روز ۲۴ / ۱ / ۱۹۸۶ قاجعه دردناکی در بین افراد سازمان چریکهای فدایی خلق ایران (اقلیت) رخ داد که

متأسفانه منجر به شهید شدن ۵ نفر و زخمی شدن ۶ نفر دیگر از اعضا و هواداران آن سازمان گردید اساسی شهدا بشرح زیر است:

۱- عباس کامیاری (عباس پرولتو) ۲- هادی ۳- گاو ۴- اسکندر ۵- حسن

زخمی ها عبارتند از :

۱- مصطفی ۲- مسعود ۳- حمید ۴- نواد ۵- بهزاد ۶- مصطفی

همانطوریکه تمام سازمانهای سیاسی ایران و مردم منطقه آگاهی دارند در حین وقوع جریان زنی غریب زنان به پیشمرگان اتحادیه میهنی کردستان پناه برده و تقاضای کمک می کنند آنها هم فوراً بدون اینکه رهبری خود (اتحادیه میهنی) را از جریان امر مطلع نمایند و دستوری کسب کنند خود را به محل درگیری رسانده و اقدام به میانجیگری کرده و در ایمن رابطه بر اوضاع مسلط میشوند .

این اقدام پیشمرگان اتحادیه میهنی موجب تقدیر و تجلیل همه نیروهای سیاسی منطقه گردید و همگی معتقد بودند که اگر پیشمرگان اتحادیه میهنی بموقع وارد عمل نمی شدند طرفین درگیر همدیگر را نابود کرده و تعداد شهدا و زخمی ها به چندین برابر می رسید . پس از به کنترل در آوردن اوضاع ، اتحادیه میهنی بمنظور جستجو و مباحثه حضوری از آقایان توکل ، دکتر آرش ، مصطفی مدنی ، حماد شیانی و فرید دعوت بعمل آورد . اما متأسفانه دو طرف قضیه حاضر به شرکت و نشست در یک جلسه نبودند به همین دلیل ناچاراً با هر کدام از طرفین درگیری به طور جداگانه گفتگو نمودیم . طرفداران آقای توکل بسیار افراطی بوده و آقای مصطفی مدنی و کاک حماد شیانی را تهدید به مرگ میکردند و حاضر نبودند که تعهد کتبی برای خودداری از برخورد مسلحانه را امضا کنند . به همین دلیل اتحادیه میهنی کردستان نمی توانست اجازه دهد که بار دیگر مسلح شده و به جان همدیگر بیفتند .

اتحادیه میهنی به منظور تحقیق و بررسی علل وقوع حادثه پیشنهاد تشکیل کمیسیونی را مرکب از همه اعضا و نیروهای سیاسی ایرانی و بدون شرکت نماینده اتحادیه میهنی در آن کمیسیون به دو طرف نمود اما جناب آقای توکل با این پیشنهاد موافقت نکرد و بجای آن پیشنهاد کردند کمیسیون سه جانبه ای مرکب از نمایندگان دفتر ماموستا شیخ عزالدین ، کومله (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران) و اتحادیه میهنی به همین منظور تشکیل گردد .

از آنجا که میدانستیم شرکت در این کمیسیون سرانجام رنجش خاطر یکی از طرفین درگیر را نسبت به ما دربر خواهد داشت تلاش بسیار نمودیم که از شرکت در آن خودداری کنیم . اما آقای توکل قلم بدست گرفته و حاضر به نوشتن تضمین نامهای شد که به ما اطمینان میدهد هرگز از اتحادیه میهنی رنجیده خاطر نخواهد شد .

بعد از قبول این پیشنهاد آقای توکل ، از نامبرده خواستیم که پیشنهاد خودشان را با دو نفر از رفقای کومله که در مقر دفتر سیاسی اتحادیه میهنی حضور داشتند در میان گذاشته و مطرح نمایند . این بود که آقای توکل با حضور کاک فائد وطن دوست و کاک یدالله بیگری این پیشنهاد را دوباره مطرح نمود . آنها هم آمادگی کومله را برای شرکت در این

کمیسیون مشروطه به دعوت طرفین زینفع در قضیه اعلام کردند . دیگر اینکه کاک مصطفی مدنی و کاک حماد شیپانی و کاک فرید هم رضایت خود را در این مورد به اطلاع دو رفیق کومه رساندند .

اما با کمال تأسف آقاي توکل در محل و هنگام برگزاری جلسات کمیسیون ، پشیمان و قول تعهد خود را پس گرفت . خبرتأویر اینکه تبلیغاتی عاری از حقیقت و نادرست دربارهٔ حادثه فوق الذکر و نقش اتحادیه میهنی در آن را آغاز نمودند . اما از آنجا که اتحادیه میهنی نمیخواست غیر از نقش میانجیگری و متوقف کردن کشت و کشتار ، بیش از این نقش دیگری برعهدهٔ خویش بگردد در پاسخ پیامی که از جانب استاد صادم الدین صادق وزیر رسیده بود از این شخصیت سیاسی و اجتماعی محترم کرد درخواست نمودیم که تشریف بیاورند و قضاوت بررسی قضیه را با برخوردارگی از همهٔ اختیارات و امکاناتی که ما متعهد به فراهم آوردن آن در این زمینه برای ایشان بودیم ، برعهده بگیرند ولی سرانجام معلوم شد که استاد نتوانستند تشریف بیاورند . بناچار اتحادیه میهنی پس از مشورت با همهٔ نیروهای سیاسی منطقه تصمیم گرفت خود را سا کمیسویی تشکیل داده و از همهٔ نیروهای سیاسی دعوت بعمل آورد تا نمایندگان صلاحیت دار خود را برای نظارت بر کیفیت کار کمیسیون اعزام دارند . به همین خاطر حزب دمکرات کردستان ایوان و کومه و دفتر ماموستا شیخ عزالدین ، چریکهای فدائی خلق و راه کارگر نمایندگان خود را به محل کمیسیون اعزام کردند . کمیسیون مذکور همهٔ اطلاعات مربوط به درگیری را جمع آوری و کسب نموده و از محل درگیری بازدید بعمل آورد . پس از تحقیق و روشن نمودن قضیه چنین نتیجه گیری بعمل آورد که :

- ۱- مدت مدیدی است که اختلافات عمیق و مختلفی در بین صفوف سازمان چریکهای فدائی خلق ایران ادامه دارد .
- ۲- بجای اینکه راه حل اصولی و مسالمت آمیز و خردمندانهای برای کاهش اختلافات یافته و نیز بجای اینکه بطریقیستق دوستانه و برادرانه و از راه تشکیل جلسات و مراجع و کنگره اختلاف خود را حل نمایند . آقاي توکل و طرفدارانش اقدام به اخراج کاک حماد شیپانی کرده اند .
- ۳- علیه این اخراج و به منظور بست شستن و اعتصاب و درخواست بازگرداندن کاک حماد و تشکیل کنگره عده های از رفقای چریک از گلاله بطرف مقر دیگرشان که در نزدیکی گاپهلون واقع شده حرکت می کنند .
- ۴- از طرف دیگر آقاي توکل چریکهای مقر خود را در سنگر مستقر نموده و دستور تیواندازی و تیواران کسانی از آنها را که با اسلحه نزدیک شوند صادر کرده بود .
- ۵- کاک عباس کامیارانی که مسئول شاخه کردستان بوده و مسئول نظامی چریکها از روی اعتمادی که بخود داشتند به در ورودی نزدیک میشوند و در پاسخ به ایست چریکهای مستقر در در ورودی هر دو دست خود را بلند کرد و جلو تو میروند اما متأسفانه (کلاه) نامی که در ورودی نگهبان بوده تیواندازی را شروع و در لحظه (عباس کامیارانی) شهید شده و بدینسان تیواندازی بین دو طرف یعنی آن دسته که قبلاً در سنگرها مستقر بودند و دسته ای که به منظور ورود به مقر در جاده صف کشیده بودند شروع میگردد و چنانچه اگر پیشمرگان اتحادیه میهنی کردستان به موقع خود را به محل درگیری نمی رساندند طرفین همدیگر را قتل عام میکردند .

۶- تحقیق و بررسی همهٔ اسناد و مدارک این واقعت را روشن و آشکار میسازد که شیوه آمدن کاک حماد شیپانی و همراهانش به مقری که آقاي توکل و رفقایین در حالیکه کاک مصطفی مدنی هم در آن لحظه در مقر حاضر داشته ، تنها بخاطر بست شستن و اعتصاب بوده و به هیچ عنوان قصد حمله به این مقر را نداشته و چنین فکری هرگز به خیالشان هم خطور نکرده است . این حقیقت حتی برای کسی که آگاهی ولو اندکی هم از جنگ و درگیری داشته باشد مثل روز روشن

و آشکار است و اگر مسائلی غیر از اینک گفته شده ، گویا قصد تسخیر رادیو در کار بوده ، تنها و تنها بهانه و ادعای عاری از حقیقت بوده و صرفاً جنبه توجیه مسئله سنگیندی از قبل و اقدام به شروع تیواندازی و کشتار را داشته و در نهایت برای سرپوش نهادن به اتهامات و کشتار فوق الذکر بوده که سرانجام در نتیجه تحقیق و بررسی معلوم گردید مسئولیت آن به گردن آقای نوکل و عوادارانش میباشد . از آنجا که اتحادیه میهنی کردستان برای همه آزادیهای سیاسی و استقلال سیاسی احزاب احترام ویژه‌ای قائل بوده و آنچنان آزادی عملی برای این نیروهای سیاسی فراهم آورده که در هیچ جایی غیر از مناطق آزاد شده بدست خودشان فراهم نمی‌گردد به خود اجازه نمی‌دهد که مجازاتی برای گناهکار قائل و در نظر بگیرد . ولی آنها همانند یک گناه سیاسی بدست خود سازمان چریکهای فدائی خلق ایران و تاریخ می‌سپارد . تنها چیزی که ناگزیر از گفتن آن هستیم اینکه برخلاف میل باطنی برای دخالت در این مورد متعهد نمی‌توانیم اجازه چنین اعمالی را بدهیم .

لازم به تذکر است که تحقیقات و بررسی های انجام یافته این مسئله را هم روشن می‌کند که ریشه اصلی این کشتار از تنگ نظری خاص کسانی سرچشمه می‌گیرد که بجای حل مسالمت آمیز مشکلات بر طبق اصول و موازین تشکیلاتی و دمکراسی ، شیوه برخورد مسلحانه و طریق سرکوب را منی خود قرار می‌دهند .

حقیقتاً جای بسی تأسف و تأثر است که نیروهایی که خود خواهان دمکراسی و استقلال آزادی برای دیگران هستند و مخالف انحصار طلبی و حل اختلافات موجود بین نیروهای سیاسی دیگر به شیوه قهر آمیز می‌باشند در داخل سازمان خود اصول دمکراسی را لگد مال کرده و برای حل مشکلات درون سازمانی خود راه حل سیاسی را کنار می‌گذارند و بجای چاره جوئی مسالمت آمیز اقدام به کشتن همدیگر می‌نمایند .

اما در مورد وسائل رادیو و دستگاههای مخابراتی و انتشاراتی که هر دو طرف خواهان آن هستند . خواست اتحادیه میهنی کردستان چنین است که این قسمتها دوباره در اختیار مسئولین و کادرها و اعضای سازمان چریکهای فدائی خلق ایران قرار گیرد . بد واضح است که امید و تقاضای ما این است که هر دو طرف قضیه با هم آشتی کرده و بار دیگر صفوی خود را متحد نمایند و متفقاً تمام وسائل مورد بحث را از ما تحویل بگیرند و راه حل مشکلات موجود و بررسی این حادثه را در کنگره یکپارچه سازمان مورد تجزیه و تحلیل قرار دهند . زیرا که این اصولی ترین شیوه چاره جوئی بر مشکلات در یک تشکیلات سیاسی می‌باشد . به همین دلیل تا دریافت جواب قطعی فعلاً تمام وسائل به حالت (لاک و مهر) شده به کمیته مرکب از نیروهای سیاسی ایرانی سپرده خواهد شد .

اتحادیه میهنی کردستان از همه جناحها می‌خواهد که حقایق را مد نظر داشته و امید و تقاضایش این است که پاداش خدمات و همکاری و هم ریزی هایش بهم زدن اصل مسئله و رنجش خاطر و نارضایتی نبوده باشد .

کمیسیون تحقیق اتحادیه میهنی کردستان

۱۰ فوریه ۱۹۸۶